





Ter herinnering aan

## Trees Geerdink-Annink

echtgenote van **Eef Geerdink**  
moeder van **Annette** en **Nicole**

Mama werd op 5 oktober 1938 in Borne geboren. Nadat ze in de kring van onze familie het sacrament der Zieken had ontvangen, is ze op 12 september 1987 in alle rust overleden in het ziekenhuis te Hengelo ov. Op 16 september was in de O.L. Vrouwekerk haar uitvaart, waarna we haar te rusten hebben gelegd op het r.k. kerkhof van Hengelo ov.

Mama was altijd de drijfveer in ons gezin. Waar zij kwam, was leven en gezelligheid. Niets was haar te veel om het iedereen naar de zin te maken. Heel veel mensen zullen bij de gedachte aan mama onmiddellijk denken aan de vele gezellige koffieuurtjes bij ons thuis. Hieraan heeft ze altijd heel veel plezier beleefd. Wist je eens niet hoe je iets aan moest pakken, was het eerste wat ze zei: „Do es effen röstig an, drink es eerst koffie.” En je wist dat er na de koffie een oplossing was.

Ook in het bedrijf was mama degene die nooit in paniek raakte, wat er ook gebeurde. Ze heeft zich er altijd voor de volle honderd procent voor ingezet. Als er beslissingen moesten worden genomen, werd er eerst met mama over gepraat, en als mama zei:

„nee”, dan kon je ervan op aan dat het beter was dat je het niet deed. Hieraan heeft ook papa heel veel steun gehad.

Ze voelde mensen heel goed aan, en mocht ze je graag, dan deed ze alles voor je en was niets te veel. Mama was altijd recht door zee en dat verwachtte ze ook van andere mensen.

Mama heeft zich altijd met veel liefde ingezet voor de paardesport. Dat was haar grootste hobby. En zelfs tijdens haar ziekte werden de concoursen niet vergeten. Ze moest er heen ook al was het alleen maar om al haar vrienden te zien en even bij te praten. Toen ze de laatste weken het bed moest houden, heeft ze veel steun gehad van deze vrienden. Ook zussen, broers, zwagers en schoonzussen hebben alles gedaan wat in hun bereik lag. Ze waardeerde bijzonder de dagelijkse bezoeken van opa en zijn hartelijke meelevens met haar. De banden met al deze mensen en met neven en nichten waren voor mama heel belangrijk.

Mama was een tevreden mens. Ze liet weinig merken van wat ze werkelijk voelde. Ze wilde niemand lastig vallen. Als je vroeg hoe het was zei ze altijd: „Het gaat wel”.

Mama heeft zich de laatste tijd ook echt voorbereid op het eind van haar leven. Ze heeft dan ook heel bewust geleefd en er het beste van gemaakt. We hebben op een goede manier afscheid van haar kunnen nemen.

Ze was een gelovige vrouw en heeft zich dan ook geheel aan Gods wil toevertrouwd.

Ma, bedankt voor alles!